

Î N C H E I E R E

11 martie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Anna Cebotari împotriva Inspectoratului General al Poliției, persoană terță Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru creșterea copilului, împotriva deciziei din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 09 noiembrie 2018 Anna Cebotari, prin intermediul avocatului Eugeniu Musteață, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, persoană terță Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea calculării și plății indemnizației pentru creșterea copilului.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că la xxxxx a încheiat căsătoria cu Igor Cebotari, care activează în cadrul Inspectoratului General al Poliției (în continuare IGP), iar la xxxxxx s-a născut fiul comun xxxxxxx

A menționat că în contextul în care este pe deplin la întreținerea soțului, fapt ce se confirmă prin copia carnetului de muncă, s-a adresat către conducerea IGP în vederea achitării indemnizației de maternitate, cerință care a fost satisfăcută.

A afirmat că la 26 octombrie 2018, s-a adresat către IGP cu cerința privind achitarea indemnizației pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, iar prin răspunsul din 01 noiembrie 2018 a fost informată precum că nu există temei legal de a-i satisface cerința.

A susținut reclamanta că răspunsul IGP este unul neîntemeiat, or, conform art. 124 alin. (1) Codul muncii, femeilor salariate și ucenicilor, precum și soțiilor aflate la întreținerea salariaților, li se acordă un concediu de maternitate ce include concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice și concediul postnatal cu

o durată de 56 de zile calendaristice (în cazul nașterilor complicate sau nașterii a doi sau mai mulți copii – 70 de zile calendaristice), plătindu-li-se pentru această perioadă indemnizații în modul prevăzut la art. 123 alin. (2).

Drept urmare, ținând cont de practica judiciară uniformă, în sensul obligării IGP la plata indemnizației, prin interpretarea sau oferirea unei soluții diferite, în mod inevitabil, duce la încălcarea prevederilor art. 6 §1 din CEDO și condamnarea Republicii Moldova la CEDO.

A mai indicat că pârâtul nu a adus nici o probă ce ar justifica refuzul de a achita indemnizația solicitată, în timp ce indemnizația de maternitate pârâtul a achitat-o, iar pentru îngrijirea copilului a refuzat.

Conform certificatului din 07 septembrie 2018 venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni, a constituit suma de 9 688,70 de lei, iar 30% constituie suma de 2 906,61 lei.

A solicitat recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Inspectoratului General al Poliției nr.34/5-C-112/18 din 01 noiembrie 2018 precum și obligarea Inspectoratului General al Poliției să-i achite lunar reclamantei Anna Cebotari indemnizația pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului xxxxxx de la naștere și până la vârsta de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat de către soțul Igor Cebotari, în sumă de 2 906,61 lei.

Prin încheierea protocolară din 07 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale (f.d. 42).

Prin hotărârea din 12 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Anna Cebotari împotriva Inspectoratului General al Poliției, persoană terță Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru creșterea copilului.

S-a anulat în tot răspunsul Inspectoratului General al Poliției nr.34/5-C-112/18 din 01 noiembrie 2018.

S-a obligat Inspectoratul General al Poliției la calculul și plata în beneficiul lui Anna Cebotari a indemnizației pentru creșterea copilului – xxxxxx născut la xxxxxx, lunar a câte 30% din venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii nașterii copilului, venit din care au fost calculate și achitate contribuții individuale de asigurări sociale, începând cu data expirării concediului de maternitate și până la data împlinirii vârstei de 3 ani a copilului.

În rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată (f.d. 86-88).

Prin decizia din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției (f.d. 126-133).

Pentru a decide astfel, Colegiul civil, a constatat că instanța de fond just a conchis asupra temeiniciei cerinței Annei Cebotari cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului Inspectoratului General al Poliției de a stabili și achita indemnizația pentru creșterea copilului minor, precum și obligarea Inspectoratului General al Poliției de a calcula și achita reclamantei indemnizația pentru creșterea copilului xxxxxx, lunar câte 30% din venitul mediu lunar al soțului Cebotari Igor, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului.

Or, în legătură cu nașterea copilului și având în vedere că nu este angajată în câmpul muncii, neasigurată social, aflată la întreținerea soțului asigurat, Anna

Cebotari este în drept să beneficieze de indemnizația solicitată, care urmează a fi achitată de la locul de serviciu al soțului Cebotari Igor, colaborator al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău, din bugetul de stat, conform dispozițiilor art. 40 alin. (8) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016.

De asemenea, instanța de apel a reținut că colaboratorii Inspectoratului General al Poliției sunt persoane asigurate de stat, iar angajații și soțiile acestora aflate la întreținerea lor pot beneficia de indemnizația de creștere a copilului minor din bugetul de stat la locul de muncă a soților.

A specificat că, nu pot fi reținute argumentele expuse de apelant care a susținut că Anna Cebotari, în calitate de soție aflată la întreținerea soțului, nu intră în categoria persoanelor asigurate obligatoriu prin efectul legii, or, colaboratorii Inspectoratului General al Poliției sunt persoane asigurate de stat, iar angajații și soțiile acestora aflate la întreținerea lor pot beneficia de indemnizația de creștere a copilului minor din bugetul de stat la locul de muncă a soților.

Instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe este justă, așa cum derivă din reglementările legislației în vigoare, or, la caz, autoritatea publică apelantă-pârâtă, căreia îi revine sarcina probațiunii în prezentul litigiu, nu au prezentat nici un argument plauzibil care să confirme legalitatea refuzului contestat.

La 03 decembrie 2019 Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs nemotivat, ulterior la 27 ianuarie 2020 a depus recursul motivat împotriva deciziei 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate, cu pronunțarea unei decizii noi prin care se va respinge acțiunea înaintată de către Anna Cebotari.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând-o neîntemeiată, motivând că instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere eronată materialului probator și au aplicat eronat normele materiale aplicabile cauzei.

A menționat că instanțele ierarhic inferioare nu au apreciat poziția Inspectoratului General al Poliției, motiv din care se consideră că, pricina a fost examinată unilateral, iar concluziile instanței cu privire la cele constatate în partea admiterii acțiunii sunt în contradicție cu materialele cauzei, respectiv soluția instanțelor judecătorești cu privire la admiterea acțiunii în conformitate cu legislația în vigoare, este total greșită.

A specificat că atât instanța de fond precum și instanța de apel prematur și eronat au obligat Inspectoratul General al Poliției să-i stabilească, calculeze și să-i achite în beneficiul Annei Cebotari indemnizația lunară a concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului minor până la atingerea vârstei de 3 ani, în modul prevăzut de art. 40 alin. (8) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aplicând astfel o normă abrogată, potrivit căruia indemnizația în cauză urma să fie achitată la locul de muncă al funcționarului public cu statut special din bugetul de stat.

În susținerea recursului, a indicat că atât hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cât și decizia Curții de Apel Chișinău urmează a fi casate pe temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. a), b) și c) din Codul de procedură civilă și anume pentru interpretarea eronată a legii și neaplicarea legii care urma a fi aplicată.

La 07 februarie 2020 (data indicată în extrasul de pe adresa poștei electronice) avocatul Eugeniu Musteață, acționând în interesele Annei Cebotari a depus referință

pe marginea recursului declarat, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil, sau respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat.

La 02 martie 2020 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 20 noiembrie 2019, iar recurentul a recepționat-o la 30 decembrie 2019, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d.138). Astfel, recursul depus la 03 decembrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de Inspectoratul General al Poliției în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Inspectoratul General al Poliției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanțele de judecată ierarhic inferioare, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă din recursul depus nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge

recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Inspectoratul General al Poliției, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh